

Fra stille Bænde.

Af L. Sudde.

(Fortf.)

Da havde den første Tone deraf kaldt en Sten fra det gamle Skapels Hjerte, en Bektelses Rættig-gif igennem det, og den trykkelige Tændelse brød i et uimod-staaeligt frembrudende Stød. Skolemeesteren saa op, et Sekund endnu saa der en vækkelige Abstemning over hans Trøst, men saa kunde heller ikke han længere mod-stand, og han faldt ind i de kære, hjemlige Toner med en Røst, der først var sagte ledigende, saa blev højere og højere og lang siftrere og siftrere:

- „Han vil og kan Dig sig forlade,
- „Om ved din Træng, din Væd og Skade,
- „Hans er Himmel og Jord!
- „Min Fader og min Herre fød,
- „Som naar mig bi i al min Rød!”

Da havde Soren, lig en Dirigent, som med sin Trøjelæst løst Tonerne i deres Vælde og Dæmper dem efter Behag, advarende sin Svand, og sjælligt skaf skoret dampet ned og ordnede sig ind under den vante Klang, og Skolemeesteren rystede Stemmene førte an, som den plejede, indtil den sidste, langtrukne Tone døde hen under Løftet og forsvandt mod det høje.

Der havde en vis velstillet Sikkerhed over So-rens solide Stille, idet han itred ud af Skabellen foran Skolemeesteren, som var det en Stund, som fejrrigt havde ført igennem Kamp og Fare og nu i Triumf bragte ud derfra igen. Men selv gif denne Zens gamle Stet saa stille og udmagt bagover, at alle maatte se halv forundret, halv vovelig paa ham. Alle de Smil og glade smaa Genvendelser, han ellers ved denne Lejlighed plejede formelig at sitz omkring sig, var som blæst bort. Som en Ting, der faldt af sig selv, gled Madam Bruns hen ved hans ene Side, og Elise ved den anden med ligesom endnu en lille Tilværelse i den sæd-vanlige Hjertelighed, i deres Væsen, og Proprietæren greb hans Svand, rystede den med sin mest fuld-blodige Godmodighed og udbød i en lufelig og afgø-rende Tone:

„Den skal De have Tak for, Skolemeester! Det var den femmeste Tale, jeg endnu har hørt her i Danmark! Kom nu, og saa dem en Hjertefestning ovenpaa, for den fa De trænge til!”

Men til hans Overraskelse affog Skolemeesteren for første Gang, saa længe han kunde hufte, at isjæ denne gæstfri Indbudelse, der ellers fulgte saa ganske af sig selv, at den ikke en Gang skulde synes at behøve at ud-tales. Selv Madam Bruns’ venlige Ordtalesler og Elises bedende Blif havde denne Gang ingen Magt, og han gif hjem som en ældre og affærdig Mand, end nogen egentlig havde vist, at han var. Soren stirrede lidt betuttet efter ham, for han kunde ikke fortjaa andet, end at Sagen jo allerede var flaret paa en fuldstændig tilfredsstillende Maade. Proprietæren itred hjemad med barek Sødnung og saa ikke slet saa glad ud ved Tilværelsen i sin Husstand, for da han var gaaet der hen. Men midt under Gangen vendte han sig om med et højrødt Ansigt og sagde i en Tone, der ikke var fri for at være øget glubst:

„Jeg vil dog haabe, Pool, at du ikke lader dig frimite af alle disse nymodens Kunster, der snart for-veier os hele vort gode Land!”

„Ja, Fader! Nej, du kan være ganske rolig — jeg fonger ingen nye Valmer!” svarede Pool med en Luftighed, der glædede og herliggode hans Fader meget.

Dr. Svane gif, som han var himmelsfalden. Han havde troet at skulle høre Ere og Vidal og møde luter beundrende Blikke, naar han kom ud fra denne sin første Vedrilt, og nu var det tvært imod aabenbart, at han pludselig havde faaet hele den imod sig. Nest færdede det ham, at den blide Romfru Elise lod til at være den mest fortrødne af dem alle. En ivrig Brøde færdede hendes hnutte Ansigt rosenrød, hun vendte hele Tiden hovedet bort og havde indelig nok bestemt, at hun ikke en Gang vilde tale til ham. Og dog var hun saa smul i sin Brøde, at det gjorde den dobbelt bitter at bære. Han havde endnu ikke rigtig lært, at de, der vil bære de nye og store Særen frem, maa taale Mis-tandelse og Forfølgelse, og derfor gjorde det hans Hjer-te bedrøvet og tungt, hvor overbevist han end viste sig om at han var i Mandens fulde Ret, og hele Rejsten saa paa Zens Side.

Det kunde imidlertid ikke forhindre, at jo Verden maatte gaa sin lovlige Gang, og Mifkel skulde ikke for den Stund indlyf sin Svand, saa meget mindre, som der var kommet Omstændigheder til, der yderligere maatte forstjæle Zoren. Proprietæren havde nedlagt en bestemt Indsigelse imod at ftyde Rave paa denne Tid af Aaret, fordi det var en Ulovlighed, som hun ikke vilde finde sig i paa sine Enemærker, om det end skulde koste ham aldrig saa mange Gænder. Derimod havde han gerne givet sit Samtykke til, at de fangede Kvæeren le-vende, og var endog gaaet saa vidt i sin Godmodighed at han havde tilbudt at fortære ham. Sande med Gud og Gaar, naar de kom med ham. Pool havde derpaa sjælligt afført sig hele sin lægenidenskabelige Verdighed, trukket et Par almindelig høifættede Jagtskiver paa og belæst sig med Kusling og Snore, utaalmodig efter at komme af Sted. Med Selvovertindelse havde Rom-fru Elise, i en taktfuld Høflig af den Tilbageholdenhed, en voksen Kvinde bcr viste, straks aflaaet at følge med, men da Pool havde erklæret, at han ikke kunde undvære hende til at gøre Kunder, i hvilken Kænit hun, som tid-ligere fortalt, havde gammel Vælske, saa havde hun skundt sig at pakke en løn lille Madkur og angivet den forlidelige Tilbageholdenhed som ikke passende til For-holdene. Da faaledes var Eftermiddagen ikke ffreden funderlig lang frem, da Jagtskiverne allerede itod sam-let i den lille Kærafkøb, der havde sig bag Gaarden.

Ved den ene af de tre Udgange, Mifkel kunde an-taget at have til sin Raadighed, havde Soren allerede famlet en vældig Punge af Lav og Vælske og stod færdig til at give haade Tid og Al. Reflekten de to an-dre for Pool ivrig frem og tilbage med begge Hænder fulde af Rædetræfker og Snore, medens Elise med øvet Behændighed gjorde Kunder og ftingede Vælske, og hun den staffels Gæstlige stod skelsels og mæst i Su.

Det var fortvivlet at itaa med Erindrungen om uforsigtigt Misfandelse fra om Formiddagen hvilende tungende og truffende over sig endnu bestandig. Det var dobbelt fortvivlet atter at være et afsmagt Vidne til den Vælske, hvormed den unge Rave vidste at fno sig imellem Rædsel og Aagtelse og gøre en Kapital ud af dem, som han straks fik anerkendt af andre. Og det

var tifold fortvivlet at itaa det og isjæ, at man tog sig fejlet og uheldig ud under dette dobbelte Trøst, og desto mere fejlet, jo mer man gjorde sig Umage for ikke at fynes det. Muligvis kunde man fynes, at en ung Mand med en faa afgjort Svand for nogen høiere og Ve-didsheden om et dybere Mandskio inden Banstellighed, maatte kunne fskiffe sig berf, men naar man fun er nit-ten for gammel, har et varmt Hjerte og en Romfru Elise ftagrende foran sig mellem Bagatellerne med den fjenfongelige Interesse for dem, faa er det alligevel ikke faa let at bære. Som en Fugl, der fvinger sig jublende ud over gamle, kære Stæder, den længe ikke har besøgt, faaledes gav hun sig hen til sin Barndoms Gæder og var atter et Barn imellem dem, med rødmende Kinder og leende Mine. Der var i al hendes Trælsked en Ufryd og Grifffhed, der havde de smaa og ubetydelige Ting til en Indsigelighedens Reg og gjorde det umuligt for Dr. Svane at betragte dem med Overlegenhed. Og idet han fno hendes Ansigt vende sig fno fortroligt og smilende mod Pool’s, hvar Gang de i Zoren mødtes, mens han selv stod glent og overfjet, fno kunde det ikke være andet, end at den hemmelige Uloflig imod ham iteg op igen i hans Sind den ene Gang efter den anden og fped lidt til hans Hjerte.

Pool havde imidlertid aabenbart fage fno liden Tan-ke for sin Zens Misfandelse som for Elises fortrolig-hed. Han tog den sidste som en naturlig og ufjendelig Følge af deres fælles Interesse og haade, i Zreflaven med sin Gerning, ikke Anelse om den første, fjønd han en Gang tilfældig ftaalede i Zoren og fit Zse paa Dr. Svanes Ansigt. Og da det forekom ham at trænge til en lille Omuntning, ftaandte han sig at tiltraabe ham:

„Men, du gode, gamle Viking! Staar du der fno ledig endnu? Smid Præftekjoen, og tag fat!”

Det var altid en Indlingstidligerehed hos ham med faadanne lette og affejende Talemaader ligesom at ride fortrødne hen over sin Ven og Husfælles gæst-lige Verdighed og nordiffe Tilføjeligheder. Dr. Svane plejede regelmæssigt at affoie faadanne fjørsig med en noget itter og ærgertlig Mine og beredte sig ogsaa denne Gang til at gøre det med en vis Strait, men fit ikke Tid dertil, da i det samme aiting var i Orden, og Pool fommænderede:

„Paa Blads! jeg tager denne Gule, Svane taget den anden, og Soren holder Raffen itiv og fjører!”

„Jo vel, Pool!” fvarer Soren, men tilføjede be-tanffont med et prøvende Sideligt til den fremmede Student: „Det er bedst, at Romfru Elise fjørt gaar et Korn til en Side, for faadan en Rav er et fælt Væst at komme i Lav med. Han vil haade rive og bide!”

Elise var imidlertid haade for fæl og for fuld af Interesse for Sagen til at være bange for fno lidt, hvorfor Zoren med et bifaldende Blif fted til sin Gerning, holdt Raffen itiv, som Pool haade formanet, og fætte fjørt til. Der blev en fpaendt Taushed, en tyf Røg iteg op og væltede sig i fvaalende fter og gemeen Ab-ningen, fno der var ikke andet for, end at Mifkel maat-ede ud. Men med den Smidde, der er dette Dyr ejen-dommelig, valgte det straks og fikkert det fvaagte Punkt og fjø’ som et Vn med sin fspide Snude gennem Snore-ne paa Dr. Svanes Koft. Mærkende den ubehagelige Snaren af Vaandene om sin Kalls, ftaandte Ræven et Hjelst i Zoren og viste fvaarrende en pærlig Mad af fspide Tænder, medens haade den og Dr. Svane i det første Overraskelses Hjelst fstrre lige betuttede paa hinanden.

„Tag den, Vennef! Hvorfor — tager du den ikke?” raabte Pool, glødende af Zør, og hede fit af alle Kræfter. Men med en vældigt Stød havde Mifkel allerede fremragt sine Raaker og forpaaet med en Snor om Halsen som Sejerfteg, firligt vifsende Græsset bag efter sig med sin lange, fuffede Hale, medens Dr. Svane fstrreder efter den med et noget forbløffet Afsyn.

„Jeg kan ikke begribe, hvorfor du lod den løbe!” udbød Pool i en noget øjvret Tone, idet han ftaandte og ligeledes fstrreder ærgertlig efter det flogtende Dytte.

„Jeg ffulde faiffe ikke haade talt om, at han bed!” tilføjede Soren med en angerfuld Mine, som om han indrømmede, at han paa Grund af denne ubefindige Udtaleske ingenlunde kunde ftrfende sig selv for nogen Andel i Udvaldet. Og det forekom Dr. Svane, som om der felo i Romfru Elises Ansigt var et Udtruf, som om hun vilde fage, at det rigtig nok var en Stam af ham faaledes at lade den løbe. Saaledes angrebet fra alle Sider, fit han imidlertid pludselig sin Zeføfelfe tilbage, ledede raff fit hoved og fvaarede:

„Jeg behøver ikke at være bange, fordi jeg ikke har Røst til at lade mig bide og ftrade for Karreftrægers Zheld.”

Der var i Tønen, hvormed det blev fagt, en natur-lig og berettiget Krænkelse, der fit Elise til rødmende at vende et undfaldende og ventigt Blif imod ham ved Tanfen om, at han var deres Gæst, og som udlædte det angertulde Udtruf af Zorens Ansigt, mens Pool i en Kort forjødende fvaarede:

„Kæreste Svane! Jeg ved jo meget godt og har ikke et Hjelst tvivlet paa, at du er af ægte nordiff Stemperatur. Men du maa heller ikke komme her og fage, at det er Karreftræger, enten vi funde haade bragt Fader en levende Ræv til Afensmad eller ife!”

Efter at have modtaget en fno smul og fuldførg-rende Dyrstning kunde Dr. Svane paa sin Side heller ikke andet end erfdende, at han var gaaet for vidt i sine Udtalesker, og at det iffe var Karreftræger, der haade dretlet sig om. Disse gensidige forklaringer og Til-faalesker fhaantes at bidrage betydeligt til at gøre det fælles Uheld lettere at bære og indlede en ny og bedre For-taalisse i Jagtskiverne i det høje taget.

Det gif imidlertid med Pool’s Raatføit som med hint Svand, der, naar det først var draget, iffe kunde itreffes i Valgen igen uden at have fvaagt Blod — een Gang vaff, fvaarede den at tilfredsftilles. I Zoren var der imidlertid iffe andet at gøre end at hævge et Par Snarer for Smaafugle op, og det maatte een i Afbet ife i Hemmelighed og med den fterit forfinglig-hed, da han vidste, at en faadan Forholdsbregel vilfø mæde den alvorligste Indsigelse faavel fra Soren ifølge hans fortrolighe for alt betaaende som fra Elise paa Grund af hendes forlidelige Tilføjelighed for det Ring-ede og Vælske. Gjørt blev det iffe desto mindre, og da det dog var bedre end ingen Ting, fno ftrekkede han fnært efter ad Stranden fit med det øvrige Zeftfab, bæ-rende sin Stuffedse med temmelig megen Smidde og furetet af det indre Velbehag, der gerne følger med U-vidsheden om at haave en interessant Hemmelighed med sig felf.

For Aftenkloften ringede, og det fete i Regelen al jefs—fvo, var den rette Tid iffe kommen til at hjen-

„Jæ Giffene, hvorfor man ftaandte ved Røtteberg.1 og overvejede, hvorledes Tiden bedst kunde anvendes fno længe. Elfe fjøreltig at gaa Den rundt for paa een Gang at vise deres Gæst alle dens Hørligheder, men Pool snifede endnu befjandigt at vie fine Kræfter til ædlere Zdræfter og fætte sig kraftigt berimod. Met mær-felig var det at iagtage, hvorledes han, der endnu den forrgaande Aften haade vist sig som en videnffabelig dannet ung Mand med overlegene Kundffaber i fit fag og en alt oplugende Interesse derfor, nu lidt efter lidt gled ganffe over i sine Drengaar’s Tilføjeligheder og hængav sig til dem med en iffe mindre Zidensfabelig-hed, end han før haade vist for sin Videnffab. Soren bemærkede det med Glæde og lod sine Zjne med Befø-hag hvile paa den faaledes forvandlede unge Rave, me-dens han med den første Mølgelig afventede Refultatet af den nærværende Forhandling.

Det var forbeholdt en fjørt Røtte at gøre Udffaget, idet den pludfelig fjø’ midt ind mellem dem og for-faaet i et af de utallige Guller paa Skranten af Højen. Uoffaarfelig fluttede Dr. Svane sig til Siden, og, be-mærkende det Udtruf, Røtten haade gjørt, pegede So-ren med Stolthed efter den og utrede:

„Saadan en Ræv har Studenten vel aldrig fet Ma-gen til fjø’?”

„Vi har ogsaa Røtter i København, og de fan være meget fjø’re!” tilføde den unge Gæstlige sig at indvende.

„Na, fno det har De!” fvaarede Soren, temmelig fornærmet over dette Angreb paa hans egne Røtter’s Ere. „Ja, men være er alligevel de viliffe. De er fno fæde og fno færfke og fno fæle, at de iffe er til at komme i Lav med, og den ene æder den anden som en Riff!”

„De funde dog iffe itaa sig for de brune Røtter, og det er dem, vi har!” indvøndte igen Dr. Svane med en underlig Støffærighed, som den fjøelligefle Mis-fæmning, han led under, fikkert maatte haade fremfaldt. „Saa fan Studenten jo selv prøve at bides med dem!” fvaarede Soren, iffe mindre fiffet i sin Sag. „Jeg vover vore Røtter!”

Hvorledes Dr. Svane vilde haade fluppet hestfindet fra denne Vædsfførelse uden med det samme at opgve sin Sag som tabt, er iffe let at fortjaa, og Soren vendte allerede et triumferende Blif imod ham, da Pool uvent-et kom ham til Indfætnung ved, fuld af Zør, at ud-brøde:

„Du har Ret, Soren! Vi maa haade fat paa Røt-terne og prøve at bides lidt med dem. Det var iffe fno gælt, om vi funde gøre Kval paa dem med det sam-me, de er jo færdige at æde os op med Gud og med Gaar!”

„Tøv et Korn, Pool! Tøv et Korn!” utrede Soren berøligende, idet en let fforvirning ved denne Vending malede sig i hans Ansigt. Paa den ene Side kunde han nemlig iffe negte, at den Verdighed i at æde, har uflyg haade piffet i fno høje Tøner, af og til funde bli-ve truffende nok, og paa den anden Side fætte han Piff paa Røtterne som en ejendommelighed, der nu en Gang hørte til hans D og fit en vis Grad gjorde den Ere. Lyffelg over at haade fundet fno rig en Tammeplads for sin foretagelsesaaend, fpidte Pool imidlertid iffe Tiden med at lytte til faadanne midnødne foreffillinger som dog maatte blive frugtesløse, men fprang op og vadede med Løflighed:

„Elfe og jeg fan godt tage alle Røtterne paa vort Samittigheds, og imens fan Svane vifende fofkøffet i sin Umiddelbarhed med Soren. Kom Elfe!”

Den unge Romfru rødmøde let, nøled et Hjelst og tenkte iffe paa den forlidelige Tilbageholdenhed, men da den nu dog en Gang var angivet for denne E-terniddag og Pool’s kraftige Vægeftrig for paang at prøve de glade Kunfter fra hinc smilende Dage, hvor de haade hængivet sig til dem i ubefjæret Endroeglighed, haade noget umodiffaafelig fmittende ved sig, fno rejste hun sig og fulgte ham med en umisfandelig god Vælske, medens Dr. Svanes Zjne ledfagede dem med et mærk Udtruf. fno Vinter efter var de begge i traal Riff-fombed langs Høens ftraaninger og fætte Snarer for de ftaffels Røtter med en Hærdighed og en loffelg E-ene til Samirften, der indbyldt nok vilfe, at det iffe var første Gang, de prøvede Kunften fammen.

Dr. Svane sad alene tilbage med Soren, og vanff-fig kunde han vijmof finde en værdigere Genffand til at fudere fofkøffet i sin Umiddelbarhed paa. Soren haade paa sin Side ogsaa nok Røjt til at fæle den unge Gæst-lige en smule paa Tænderne og prøve, hvad han duede dit, fiden han faaledes haade jelf sig faldet til lige ftrafs at give Tønen an. Men iffe lidt fterre Udbytte vilde der dog upaavtvidelig være kommet ud af dette Væde, hvis paa den ene Side Dr. Svane haade befundet sig i en lettere og mindre Zindsffæmning, og paa den anden Soren iffe var bleven bragt en ganffe lille Smule ud af sin Vigevagt paa Grund af fit Uheld med Røtterne. Saaledes fno Sagen nu fto, maatte der imidlertid gøres ud af den, hvad der funde.

En Stund betragtede de hinanden i Taushed, thi Soren vidste altfor godt, hvor langt lettere man kom-mer i forlegenhed for sin Mund ved at fporre end ved at fpare, til, at han ffulde indlaide sig paa at gøre Ve-gyndelfen, og underligt nok var der i hans tabe uigen-nembrængelige No noget, der forvirrede den unge Gæst-lige lidt, fno han, det levende Drds varme Talsmand haade endt ved at finde paa, hvordan han skulde gribe Sagen fat.

„Der er vel af og til noget dødt paa faadan en lille Z?’” lod endelig hans Øvfførfmaal. „Ja, Studenten har vel hørt, at vort røde Dg er dødt og hennel!” fvaarede Soren med et Anfæg af Be-mod. „Vi har faaet et bliffet i Støden, men hun er iffe lagt til her paa Zen, og det er fin fno javn Sandel med hende.”

„Men er her ingen anden Vævægelfe?” fpurte den Gæstlige, fthende haade det røde og det bliffede Dg fage fit med en øvfjødende Svand. „Tager man for Effeempel flet iffe Del i Politiken berovre?”

„Kaha jo!” fvaarede Soren med Sel-bevidffthed. „Vi var derovre paa Landet en Gang i Foraaret for at vælge, for de haade lovfarmelig fat sig op imod Kongen, fagde Husffand!”

„Uiffet Parti fluttede De Dem til?” fpurte Dr. Svane med vaagnende Interesse.

(Fortfættet.)

Bøger til Julen.

KRISTELIG LITTERATUR.

- Skovgaard-Petersen: Fra Nutidens Ja-pan, indbunden \$1.80
- Skovgaard-Petersen: Ungdommens Bog indbunden 1.80
- Of. Ricard: Lær os at bede, Omsl. 1.20
- Of. Ricard: Vejledning til Selvfundium I. og II. indbunden 3.00
- Of. Ricard: Ungdomsliv, indbunden... 1.30
- Of. Ricard: Kristus og hans Mænd indb. 1.60
- P. Severinsen: Luthers Liv, indb. 1.60
- Krummacker: Elias, indb. 1.20
- Fibiger: Kongespjellel 1.70
- Lyng: Troslæres for Løgfølk, indb. 1.20
- Sørensen: Vilh. Beck, indb. 1.60

HJEMMETS BIBLIOTEK.

- En Præstefruens Historie \$1.60
  - Vor Fred 1.40
  - Hjertenerne drives 1.30
  - Hittebarnet 1.25
  - Det skjulte Horn 1.00
  - Den undslupne Nonne ..... .80
  - Mara ..... .50
  - William Brandt 1.20
  - Arndt Grupe 1.00
  - Unge Hjerter ..... .70
  - Ester ..... .90
- (Alle indbundne.)

SKØNLITTERATUR.

- H. C. Andersens Eventyr (Mpls. Udg.) \$1.50
- Paludan Møller: Poetiske Skrifter i Ud-valg, 3 Bind. 4.50
- Paludan Møller: Adam Homo 1.90
- Ingemanns Historiske Romaner 2.60
- Ingemann: Landsbyhørene ..... .80
- Oehlenschlägers Tragedier 1.30
- Leopold Buddes Fortællinger II 1.00
- A. C. Thyregods Fortællinger ..... .80
- Adam Dan: Sommerløv 1.50
- Carl Hansen: Landsmand 1.00
- Charles Dickens: Værker i Ud. 5 Bind 2.50
- Charles Dickens: Oliver Twist ..... .80
- Hall Caine: En Kristen 1.00
- Kate Wiggins Bøger i Pragtbind:
  - Rebeka — Historier 1.75
  - Prinsesse Alice 1.00
  - Prinsessens Sommerferie 1.00
  - Walter Scott: Lægens Datter ..... .60
  - Louise M. Alcott: En gammel dags Fige-Carit Etlar: Fredsfyrsten og Fangs Folk St. St. Bleichers Noveller (1—5) 2.50
  - H. C. Andersen: Kun en Spillemand.. .60
  - Henrik Hertz: Romantiske Skuespil .. .60
  - Henrik Ibsen: Et Dukkehjem ..... .60
  - Ludvig Holberg Samlede Skrifter(1—4), 2.50
  - Kristoffer Jansen: Hæn og Hun ..... .60
  - Zacharias Topelius: Gustav Adolf ..... .60
  - Mylius Erikson: Fra Klit og Hav ..... .60
  - Selma Lagerlöf: Legender ..... .60
  - Vilh. Østergaard: Danmarks Vovehals .60
  - Ingemanns Eventyr og Fortællinger .. .80

STORRE VÆRKER, HAANDBØGER, M. M.

- Illustreret Konversationsleksikon. Haandbog for alle \$36.00
- Nordisk Konversationsleksikon, 6 Bind.
  - Smukt ind. Får \$26.00. Nu 12.00
- Dachels Bibelværk, 6 Bd. indb. 8.00
- Assh. — Hansens Ill. Kirkehistorie for Menigheden, 2 smukke Bind 6.50
- P. Munchs Verdenshistorie I og II 4.10
- Ottosen: Vor Historie I, 2 og 3. Vælsk Bind 3.50
- Ussings Missionshistorie 3.00
- Fr. Nielsen Kirkehistorie I og II 11.50
- Schønbergs Haandbog 1.50
- De Forenede Staters Historie, Ill. 2.50
- Danmarks Land 2.75
- Brehm: Dyrenes Liv 1, 2 og 3. .... 4.50
- Danske Stormænd 10.00
- La Cour: Historisk Fysik 1, 2. .... 8.25
- Danmarks Malerkunst 4.80

GAVEBØGER FOR SONDAGSSKOLEN.

A. Danske.

- En Julerejse ..... \$ .20
- Hvorfor græder Bedstemor ..... .15
- Barnesmil ..... .25
- Ved Skiftende Belysning ..... .40
- Seks Fortællinger for Børn ..... .25
- Teddys Knap ..... .25
- Fortalte Sønner ..... .25
- Vogt mine Lam ..... .25
- Børnefortællinger I ..... .25
- Fire Fortællinger for Børn ..... .25
- Fred paa Jord ..... .25
- Julfortællinger for Børn ..... .10

B. Engelske.

- Jessiens Prayer ..... 20 and .50
- A Little Missionary ..... .35
- Life of Christ ..... .40 and .50
- Life of Luther ..... .25
- Scenes from the Holy Land ..... .25
- Parables of Our Lord ..... .25
- Peace on Earth ..... .15
- Teddys Button ..... .50
- Nobody Loves Me ..... .25
- Bible Pictures and Stories 1—4 Old Test. .35
- Bible Pictures and Stories 1—4 New Test. .35
- Life of the Apostles ..... .25
- Uncle Timothy’s Bible Stories ..... .25
- From Bethlehem to Golgatha 1—4 .... .50
- Forget-Me-Not ..... .35 and .60
- The Life of Our Saviour, 6 Parts ..... .75
- Assorted Biblical Picture Books, each .05
- Paa alle disse opgives særdeles lave Parti-priser og Prøver tilsendes enhver Søndags-skole gratis paa Forlangende.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBRASKA.